

P I N K S T E R E N

Pieltsjerke *Gaastmeer* 2017

Ds. Tienieke van Lindenhuisen

Als de zaden van
een paardebloem
zitten ze op een
kluitje.
En dan komt Hij,
gooit de deur open
en blaast op hen
met zijn Geest.
En dan verspreidt
zich alles.

Handelingen 2

De komst van de heilige Geest

2¹Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar.²Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. ³Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, ⁴en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

⁵In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. ⁶Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. ⁷Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileërs die daar spreken?' ⁸Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? ⁹Parten, Meden en Elamiëten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia,¹⁰Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, ¹¹Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.' ¹²Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?' ¹³Maar sommigen zeiden spottend: 'Ze zullen wel dronken zijn.'

Toespraak van Petrus

¹⁴Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. ¹⁵Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang. ¹⁶Wat hier nu gebeurt, is aangekondigd door de profeet Joël:

¹⁷“Aan het einde der tijden, zegt God, zal ik over alle mensen mijn geest uitgieten.

P R E E K

Gemeente, goede vrienden,

Vandaag, zeven maal zeven dagen na Pasen, is het Pinksteren. En daarmee sluiten we de Paastijd ook af. En met Pinksteren vieren we Gods goede geest die we herkennen in het leven van Jezus van Nazareth. En in zoveel rechtvaardigen voor en na hem. We vieren Gods geest die ons laat zien wat een ongelooflijke dingen we met ons leven, met elkaar en met onze aarde kunnen doen.

Maar Pinksteren kan ook best moeilijk zijn. Want er is zo weinig te zien. Geen Betlehem en kribje, geen kruis en Golgotha maar geest en vurige tongen en een duif? Wat moet je er mee.

En toch zit Pinksteren dicht op je huid dan ieder ander feest denk ik. Omdat het zo verweven is met het diepste in onszelf. Geest is ook dat mysterieuze geschenk van het leven zelf, dat stukje schepping dat ons bezielt en doet geloven en liefhebben, een geschenk dat we ooit, allemaal terug moeten geven ook. Adem en geest die je iedere dag vergezellen, van het moment waarop je je ogen opslaat tot het moment waarop je je ogen weer sluit. En alles daar tussenin. Zo ongelooflijk dichtbij. Daar kan geen kerst- of paastol tegenop.

En ja, bij Pinksteren horen woorden als wind, vuur, licht, levensadem. Maar er moet nog iets bij. Met Pinksteren moet je dieper. Bij Pinksteren hoort de *heilige* geest. In de zin van hartstocht voor gerechtigheid en vrede, die gloed. Heilige Geest is kracht in mensen, warmte tegen dat wat koud is, kil en van steen. Keuzes maken ook tussen goed en kwaad en elkaar echt willen verstaan. Heilige Geest is namelijk ook verbinding, in de goede en de kwade dagen. Die veerkracht van mensen, toen en nu.

Want wat doe je als tempel en stad verwoest worden en mensen gedood. Hoe ga je na de dood aan het kruis weer verder. Komt er ooit een dag van vrede? Gaan wij ooit elkaar verstaan? Hoe ga je na een onbegrijpelijke aanslag op jongeren tijdens een vrolijk popconcert weer verder? Gaan wij elkaar ooit verstaan? Natuurlijk gaan we elkaar verstaan. En daar hoeft je je eigen taal niet voor op te geven.

Ik citeer een stukje uit Trouw, een stukje hedendaagse Handelingen.

Manchester. Het is een zonnige, warme dag. Als je je ogen dichtdoet, kun je je tussen de marktstalletjes in een exotisch buitenland wanen. Er klinkt onder meer Urdu, Arabisch en diverse Afrikaanse talen. De marktkooplieden verkopen kleurige sari's, hoofddoeken, spotgoedkope schoenen, cassavewortels, bakbananen en nog veel meer.

"Deze verschrikkelijk aanslag maakt duidelijk dat we hier meer met elkaar moeten praten", zegt Waqar Rashid, die net bij een stalletje een stofzuigerslang heeft gekocht. "Ik ken moslims die na jaren hier nog altijd beroerd Engels spreken. Dat maakt integreren in de Britse samenleving natuurlijk lastig."

Rashid, van Pakistaanse afkomst, is een beer van een man met een grote donkere baard. Hij runt met familieleden een restaurant in een nabijgelegen wijk. "We moeten elkaar beter leren kennen. Dat is de enige manier om dit soort geweld te voorkomen. Als je elkaar kent en begrijpt, doe je dit soort dingen niet. Welke gek doodt er nou opzettelijk jonge kinderen die zichzelf vermaken bij een concert?" Tot zover het citaat.

De chaos van Manchester, Berlijn, van de wereld. Of de chaos van je eigen leven. Het bijzondere van Gods geest is dat het in de bijbel altijd in één adem genoemd wordt met chaos. In het scheppingsverhaal voor het eerst: Gods ademtocht zweeft boven de chaos van het begin.

Geest en chaos zijn twee kanten van ons bestaan, van onze werkelijkheid. Ze lopen vaak door elkaar heen, strijden met elkaar. Maar de geest is de sterkste. De geest roept de chaos tot de orde en vernieuwt de aarde. Dat is ook Pinksteren. (Met dank aan Henk Hillenaar)

De leerlingen van Jezus waren samen onder één dak. De vijftig dagen waren vervuld. Schuw en bang waren ze. De vijftig dagen na de dood van Jezus waren vol. Vol verwarring en woede, wanhoop en teleurstelling. Dagen vol ongeloofwaardig geworden verhalen over een koninkrijk van God. En toen was daar dat geluid als van een geweldige wind. En kijk eens hoe ze veranderen. Moedig en sterk zijn ze geworden. Ze beginnen het woord te spreken met andere tongen. In de bijbelse taal is de tong een beeld voor gezindheid. De tong spreekt het hart uit, en in het hart woont de gezindheid, de leugen, de waarheid, wraak, liefde, vergeving. Dat alles. De psalmen zingen over mensen met leugentongen, tongen als messen, tongen van onrecht. Maar nu ontvangen mensen andere tongen. Ze beginnen het woord te spreken met andere tongen. Ze spreken met heilig vuur. Een menigte vreemdelingen, te hoop gelopen rond die twaalf mannen uit Galilea. En ze verstaan elkaar. Een geest die mensen doet spreken, horen en verstaan. En zingen.

In deze laatste weken voor mijn afscheid gaat er veel door mijn handen. Ook herinneringen. Het was in 2008, in Jorwert. Mijn eerste kennismaking met dat kleine dorp en mijn eerste kennismaking met het lepenloftspul. Die prachtige voorstellingen in de notaristuin. Ik ben sindsdien ieder jaar geweest maar zo indrukwekkend als die eerste keer is het niet meer geweest. Ik heb die voorstelling ook meteen twee keer gezien. Want ze speelden een bewerking van deze film. As it is in heaven. Mocht iemand 'm niet kennen, schaf 'm aan en kijk. Want het is denk ik de allermooiste film die het verband tussen Pasen en Pinksteren laat zien. In die film vallen Pasen en Pinksteren op één dag. Chaos en geest. Het verhaal gaat over een overwerkte dirigent met gezondheidsproblemen die zich terugtrekt in het dorp van zijn jeugd en daar toch maar weer aan een koortje begint. En hij doet dat op een manier waardoor al die koorleden niet alleen hardop durven te zingen maar ze stappen ook uit de verstikkende patronen in hun leven. Het mooiste voorbeeld daarvan is Gabrielle's song. Catharina heeft het wel eens gezongen. En het slot is huiveringwekkend mooi. De dirigent komt niet opdagen, maar het koor zingt wel. En hoe. Terwijl de dirigent sterft vuurt het koor iedereen aan om mee te zingen, ieder op eigen toonhoogte, alles door elkaar. Pasen en Pinksteren op één dag. Mensen bij elkaar, met de bereidheid om aangestoken te worden door het vuur van enthousiasme, van nieuwheid, van samenbrengen. Geest die het

wint van chaos.

Laten we het Pinksterfeest uitbundig vieren. Het zit zo dicht op onze huid.
Amen.

